

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.630 van 13 mei 1998

A. 77.672/VI-14.444

In zake : **LEDOUX** Jean-Marie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Marc UYTENDAELE en
Renaud WITMEUR, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel,

tegen :

**de Bestendige deputatie van de
provincieraad van Namen,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 26 februari 1998 ingestelde vordering, waarbij Jean-Marie LEDOUX de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van het besluit d.d. 22 januari 1998, waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Namen hem met ingang van 22 januari 1998 en in afwachting van een rechterlijke beslissing de bevoegdheden ontnemt die hem als lid van de bestendige deputatie waren toevertrouwd, en hem gedurende diezelfde periode verbiedt nog gebruik te maken van de diensten van de provincie en van de bestendige deputatie, alsook om nog enige uitgave te verrichten lastens de provinciale gelden;

Gezien het gelijktijdig ingediend verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen;

Gezien het verslag van Mevr. GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 april 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 mei 1998;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. FORTEMPS, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. GUFFENS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker sedert 13 juni 1995 lid van de bestendige deputatie van de provincieraad van Namen is; dat de volgende aangelegenheden hem waren toevertrouwd :

1. Provinciale financiën; begroting; provinciale comptabiliteit; provinciebelastingen;
2. Patrimonium en Algemene Zaken : provinciaal patrimonium en daarbij horende werken;
3. Kasteel van Namen;
4. Informatica op provinciaal niveau;
5. Machinale bewerkingen en kopieerwerk;
6. Toezicht : fiscale geschillen;

Overwegende dat verzoeker strafrechtelijk vervolgd is wegens feiten die losstaan van het provinciaal beheer, gepleegd tussen juli 1995 en maart 1997; dat hij gedagvaard is en verscheidene keren voor de correctionele rechtbank te Brussel is verschenen, in januari, februari en april 1998; dat tot op heden geen enkele uitspraak ten gronde is gedaan; dat dit proces en de gevolgen daarvan op politiek en bestuurlijk gebied uitgebreid in de pers becommentarieerd zijn;

Overwegende dat verzoeker op 21 januari 1998 de gouverneur laten weten heeft dat hij, gezien die omstandigheden, in het belang van de dienst en om de gemoederen niet te doen oplaaien, tot 12 februari vrijaf zou nemen en de vergaderingen niet meer zou bijwonen, maar wel zijn dossiers zou blijven volgen, welke beslissing hij diezelfde dag via een persbericht openbaar heeft gemaakt; dat J.-M. SEVERIN, provinciaal voorzitter van de "Parti réformateur libéral", waarvan verzoeker lid was, op 22 januari 1998 de leden van de bestendige deputatie heeft verzocht laatstgenoemde zijn bevoegdheden "en datgene wat daaruit voortvloeit" te onttrekken, en heeft meegedeeld dat het bureau van die partij zich later zou uitspreken over een voorstel om verzoeker uit de partij te zetten; dat de bestendige deputatie diezelfde dag de bestreden beslissing heeft genomen, die op 23 januari 1998 bij een ter post

aangetekende brief ter kennis van verzoeker zal worden gebracht en die luidt als volgt :

" Gezien het rechtsgeding ingesteld tegen de heer Jean-Marie LEDOUX, lid van de bestendig deputatie;

Aangezien zulk een geding het provinciaal belang, waarvoor onder meer de bestendige deputatie instaat, kan schaden;

Aangezien er grond is om betrokkene in staat te stellen zijn verdediging geheel onafhankelijk voor te bereiden;

Gelet op de beslissing van 15 juni 1995, waarbij de heer LEDOUX de volgende bevoegdheden zijn toevertrouwd (...);

Gezien het verzoek van de provinciale voorzitter van de P.R.L., gedagtekend 22 januari 1998, om de betrokkene zijn bevoegdheden en al wat daaruit voortvloeit, te ontnemen;

Gehoord het verslag van de heer MILCAMPS, lid van de bestendige deputatie,

BESLUIT :

Artikel 1. - De bevoegdheden die aan de heer Jean-Marie LEDOUX zijn toevertrouwd, worden hem met ingang van 22-01-1998 ontnomen in afwachting van een rechterlijke beslissing.

Artikel 2. - De betrokkene mag geen gebruik meer maken van de diensten van de bestendige deputatie en het provinciebestuur, noch gedurende dezelfde periode enige uitgave doen lastens de provinciale gelden.

(...)"

dat, nog altijd op dezelfde datum, de bestendige deputatie de aangelegenheden die aan verzoeker onttrokken waren, aan George SEVERIN, lid van de bestendige deputatie, heeft toevertrouwd; dat verzoeker de volgende dag uit de partij is gezet en aangekondigd heeft dat hij als onafhankelijke in de bestendige deputatie zitting zou hebben; dat hij op 3 maart 1998 de provincie Namen in kort geding heeft gedagvaard voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Namen, opdat deze ertoe zou worden veroordeeld "een einde te

maken aan de tegen (hem) gerichte feitelijkheid, en hem alle materiële middelen ter beschikking te stellen die hij nodig heeft om zijn verkiezingsmandaat van lid van de bestendige deputatie uit te oefenen, op straffe van een dwangsom van 100.000 frank voor iedere dag vertraging bij de tenuitvoerlegging van het te wijzen vonnis"; dat de voorzitter van de rechtbank bij een beschikking van 3 april 1998 heeft beslist dat de verwerende partij een feitelijkheid had gepleegd doordat ze "de infrastructuur die (verzoeker) nodig had voor een misschien beperkte activiteit - maar ook dat staat niet vast - (niet) heeft aangepast, maar hem die infrastructuur op zijn minst vrij abrupt volledig heeft ontzegd", dat hij de genoemde partij ertoe veroordeeld heeft "(verzoeker) alle materiële middelen ter beschikking te stellen die hij nodig heeft om zijn verkiezingsmandaat van lid van de bestendige deputatie uit te oefenen" en de vordering voor zover deze betrekking had op het opleggen van een dwangsom, verworpen heeft; dat de verwerende partij tegen die beschikking beroep heeft aangetekend; dat het hof van beroep tot op heden nog geen uitspraak heeft gedaan over dat beroep;

Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid van het beroep opwerpt op de grond dat het gaat om een maatregel van interne orde, bij de vernietiging waarvan verzoeker geen belang heeft; dat zij uiteenzet dat de bevoegdheden waarover de betrokken deputatie beschikt immers in wezen collegiale bevoegdheden zijn en dat, ook al klopt het dat sommige bepalingen, om de regel van het collectieve optreden te versoepelen, voorzien in de mogelijkheid dat dit orgaan één of meer van zijn leden belast met een bepaalde opdracht, die opdrachten niet verder mogen gaan dan onderzoeks- of toezichtstaken, zodat de leden van de bestendige deputatie afzonderlijk genomen geen enkel

gezag hebben; dat de genoemde partij opmerkt dat "geen enkele bepaling in de provinciewet voorschrijft dat alle leden van de bestendige deputatie specifieke bevoegdheden moeten krijgen, (zodat) de beslissing waarbij een lid van de bestendige deputatie alle bevoegdheden worden ontnomen, een maatregel van interne orde is, in het belang van de dienst, waarmee de betrokkene zijn hoedanigheid (...) niet wordt ontnomen en waarmee hem bijgevolg geen nadeel wordt berokkend"; dat zij voorts stelt dat "de vergelijking met de schorsing (van een ambtenaar) in het belang van de dienst niet opgaat, (en veeleer) gekeken moet worden naar de situatie van de schepenen, voor wie het ontnemen van iedere bevoegdheid een maatregel van interne orde is, waartegen geen beroep mogelijk is" luidens de rechtspraak van de Raad van State, onder meer luidens de lering van het arrest CAPRASSE, nr. 26.902 van 17 december 1986;

Overwegende dat volgens verzoeker zijn belang bij het beroep echter onbetwistbaar is; dat hij opmerkt dat hij een functioneel belang heeft, aangezien hij recht heeft op de eerbiediging van zijn wettelijke prerogatieven en verantwoordelijkheden; dat het bestreden besluit volgens hem daaraan in twee opzichten afbreuk doet : enerzijds gaat het om de intrekking van de bevoegdheden die hem waren toevertrouwd, die hij kennelijk moet kunnen uitoefenen om zijn ambt van lid van de bestendige deputatie ten volle te kunnen uitoefenen, of op zijn minst de weerslag ervan op de wijze waarop hij die functie kan uitoefenen; anderzijds is deze schending van zijn prerogatieven "des te duidelijker daar men hem met de bestreden handeling alle materiële middelen die nodig zijn om zijn mandaat uit te oefenen wil ontnemen (...) (en hem) aldus (...) de mogelijkheid wil ontzeggen naar behoren een politiek grondrecht uit te oefenen"; dat hij derhalve betwist dat

het om een gewone maatregel van interne orde gaat; dat hij wat dat betreft erop wijst dat tegen zulk een maatregel, volgens de rechtspraak van de Raad van State, altijd beroep kan worden ingesteld wanneer deze afbreuk doet aan het recht en de rechtspositie van de betrokkene, inzonderheid aan de prerogatieven die verbonden zijn aan zijn ambt, of wanneer deze een echte of verdoken tuchtstraf vormt, ook al zou hem met zulk een maatregel geen persoonlijke beslissingsbevoegdheid worden ontnomen; dat hij wat dat betreft opmerkt dat de bestreden maatregel enerzijds afbreuk doet aan de uitoefening van zijn prerogatieven en anderzijds "genomen is op de grond dat (zijn) gedrag de goede werking van de dienst verstoort", waardoor deze dus veel weg heeft van een sanctie; dat hij ten slotte opmerkt dat het bestreden besluit hem een moreel nadeel berokkent, net zoals een preventieve schorsing die, zelfs indien ze niet gepaard gaat met verlies van wedde, volgens de Raad van State vatbaar is voor vernietiging;

Overwegende dat een bestendige deputatie, krachtens de provinciewet, inzonderheid krachtens titel VII ervan, een beraadslagende vergadering is, bestaande uit gekozenen, die haar bevoegdheid alleen collectief kan uitoefenen; dat zij krachtens artikel 104, derde lid, van de provinciewet wel de "aangelegenheden" die tot haar bevoegdheid behoren, kan verdelen over haar leden, maar alleen met het oog op "de voorbereiding van haar beraadslagingen en besluiten"; dat zij, luidens het zesde lid van dezelfde bepaling "de rapporteur (aanwijst) die het dossier inleidt en de voorstellen formuleert" tijdens haar vergaderingen; dat zij bovendien, luidens de artikelen 104bis, eerste lid, 4° en 6°, 106, vierde lid, 109, 111 en 112, vierde lid, van de genoemde wet één van haar leden ermee kan belasten of aanwijzen, om verschillende taken te verrichten, namelijk getuigenverhoren, controles, onderzoek van

zaken, uiteenzetting van zaken, uitvoering van beslissingen, of om bewijsstukken te ondertekenen; dat het echter gaat om delegaties die telkens de toekenning van een welbepaalde bevoegdheid inhouden en geenszins onderstellen dat het aangewezen lid een bevoegdheid uitoefent die hem alleen toekomt; dat het bovendien om delegaties gaat die alleen betrekking hebben op de voorbereiding of op de uitvoering van beslissingen die genomen zijn of genomen moeten worden door het collegiale orgaan; dat derhalve noch de wet, noch het besluit waarbij dit orgaan de aangelegenheden die tot zijn bevoegdheid behoren over zijn leden verdeelt, hieraan enige autonome bevoegdheid verleent, aangezien het louter gaat om een verdeling van het werk tot voorbereiding en tot concrete uitvoering van de beslissingen die collegiaal genomen zijn; dat een lid van de bestendige deputatie aan wie de aangelegenheden die hem waren toevertrouwd voorlopig ontnomen zijn, aldus geen van zijn wettelijke bevoegdheden is ontzegd, aangezien hij deel blijft uitmaken van het college waartoe hij behoort, en aldaar de bevoegdheden blijft uitoefenen die hem bij wet zijn toegekend in de beraadslagende vergadering;

Overwegende dat het bestreden besluit in het onderhavige geval verzoeker tijdelijk de aangelegenheden heeft ontnomen die hem waren toevertrouwd, alsook hem het gebruik van de diensten heeft ontzegd voor die aangelegenheden, en hem verboden heeft nog uitgaven te verrichten; dat de bestendige deputatie hem daarmee geen enkele persoonlijke wettelijke bevoegdheid heeft ontnomen; dat het louter om een maatregel van interne orde gaat, waartegen geen beroep mogelijk is;

Overwegende dat de exceptie moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op dertien mei 1900 achtennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.